

16 Δεκεμβρίου, 1991

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 734/88).

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός Έλεγχος — Εκτός σε εξαιρετικές περιπτώσεις η αξιολόγηση από τη Διοίκηση των ενώπιόν της στοιχείων, που είναι πολλές φορές αντιφατικά και αντιπροσώπια, εκφεύγει του δικαστικού ελέγχου.

- 5 Κοινωνικές Ασφαλίσεις — Οι περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμοι του 1980 έως 1983 — Άρθρο 36Α(4) — Από τη στιγμή που καθορίζει ρητά την έννοια του όρου "μεταλλωρύχος" για τους σκοπούς της περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νομοθεσίας, δεν εφαρμόζεται η γραμματική έννοια του όρου όπως αυτή δίδεται στα διάφορα λεξικά της Ελληνικής γλώσσας — Η Διοίκηση πρέπει εκάστοτε να ικανοποιείται, για σκοπούς μείωσης της συντάξιμης ηλικίας, ότι η απασχόληση του μισθωτού στο μεταλλείο είχε άμεση σχέση με την παραγωγή ή τον εμπλουτισμό του μεταλλεύματος.

- 15 Λέξεις και φράσεις — "Μεταλλωρύχος" — Η ερμηνεία του όρου, όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο 36(Α4) των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμων 1980-1983, που δόθηκε στην Χριστάκης Αλκιβιάδης v. Δημοκρατίας — Εφαρμογή της ερμηνείας αυτής στην εκδικαζόμενη υπόθεση.

- 20 Κοινωνικές Ασφαλίσεις — Οι περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Παροχαι) Κανονισμοί του 1980 — Κανονισμός 3(1),(2)(β) — Η διάταξη είναι σαφής — Η προβολή απαίτησης παροχής πρόωξης σύνταξης στην εκδικασθείσα υπόθεση — Παρερμηνεία και λανθασμένη εφαρμογή εν προκειμένω του Κανονισμού 3(2)(β) από τη Διοίκηση.

- 25 Τα δύο βασικά ζητήματα που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου στην υπόθεση αυτή ήταν πρώτον κατά πόσο ήταν ορθή η ερμηνεία του όρου "μεταλλωρύχος", που απαντά στο άρθρο 36Α(4)

των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμων 1980-1983, την οποία εφάρμοσε το Τμήμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων στην περίπτωση του αιτητή με αποτέλεσμα να μην του αναγνωρίσει την ιδιότητα αυτή για μέγρος της συνολικής περιόδου εργασίας του σε μεταλλείο και δεύτερον, επίσης ερμηνευτικό, και εφαρμογής ζήτημα, αυτό του Κανονισμού 3(2)(β) των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Παροχαί) Κανονισμών του 1980, που στην προκειμένη περίπτωση ο ισχυρισμός του αιτητή ήταν ότι έπρεπε να οδηγήσει το Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων στον καθορισμό ημερομηνίας έναρξης της συνταξιοδότησής του κατά πολύ ενωρίτερη από την καθορισθείσα με την προσβαλλόμενη απόφαση. 5
10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, μερικώς ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

(1) Εκτός σε εξαιρετικές περιπτώσεις στις οποίες δεν εμπίπτει η περίπτωση του παρόντα αιτητή, η αξιολόγηση από τη Διοίκηση των ενόπιόν της στοιχείων που είναι πολλές φορές αντιφατικά και αντικρουόμενα, εκφεύγει του δικαστικού ελέγχου. Κατά συνέπεια, εκτός αν η Διοίκηση στην παρούσα περίπτωση έχει παρερμηνεύσει το άρθρο 36Α(4) των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμων του 1980 έως 1983, ενόπιόν της υπάρχουν στοιχεία που μπορούσαν εύλογα να την οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι, λόγω της συγκεκριμένης απασχόλησής του, ο Αιτητής ήταν "μεταλλωρύχος" εν τη εννοία του Νόμου για περίοδο μόνο πέντε ετών, με αποτέλεσμα να δικαιούται σε μείωση της συντάξιμης ηλικίας του κατά ένα μόνο έτος. Το συμπέρασμα αυτό ήταν εύλογα επιτρεπτό στη Διοίκηση και, επομένως το Δικαστήριο δεν θα πρέπει να επέμβει για να το ανατρέψει. 15
20
25

(2) Ο αιτητής με επιχείρημά του βασισμένο σε γραμματική αποκλειστικά ερμηνεία του όρου "μεταλλωρύχος" εισήγαγε ως μοναδικό κριτήριο την επαφή του εργάτη με το μέταλλευμα στη διάρκεια της απασχόλησής του στο μεταλλείο. Από τη στιγμή όμως που το άρθρο 4 του Νόμου καθορίζει ρητά την έννοια του όρου "μεταλλωρύχος" για τους σκοπούς της περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νομοθεσίας, δεν εφαρμόζεται η γραμματική έννοια του όρου όπως δίδεται στα διάφορα λεξικά της Ελληνικής γλώσσας. Για να λογιστεί ο αιτητής ως "μεταλλωρύχος" για τους σκοπούς μείωσης της συντάξιμης ηλικίας του θα πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 4 του Νόμου. Εφόσον δε ο Αιτητής ήταν μισθωτό πρόσωπο απασχολούμενο στην επιφάνεια του μεταλλείου, οφείλει να ικανοποιήσει τη Διοίκηση ότι η απασχόλησή του για ολόκληρη την περίοδο μεταξύ 7 Ιανουαρίου 1957 και του τερματισμού του στις 30 Απριλίου 1979, είχε άμεση σχέση με την παραγωγή ή τον εμπλουτισμό του μεταλλεύματος. 30
35
40

(3) Η πρόνοια του άρθρου 36(Α)4 του Νόμου αναφορικά με την έννοια του όρου "μεταλλωρύχος" έχει πρόσφατα ερμηνευτεί από το Δικαστήριο στην προσφυγή αρ. 953/88 Χριστάκης Αλκιβιάδης ν. Δημοκρατίας. Έπεται με βάση την ερμηνεία αυτή της νομο- 45

5 λογίας ότι, αναφορικά με την περίοδο για την οποία η Διοίκηση αρνήθηκε να αναγνωρίσει στον αιτητή την ιδιότητα του "μεταλλωρύχου", η απόφαση της Διοίκησης είναι σύμφωνη με την ορθή ερμηνεία της σχετικής νομοθετικής διάταξης. Η απασχόληση του αιτητή κατά την περίοδο εκείνη ήταν στην επιφάνεια του μεταλλείου και δεν είχε άμεση σχέση είτε με την παραγωγή είτε με τον εμπλουτισμό του μεταλλεύματος. Ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η Διοίκηση ενήργησε κάτω από το κράτος πλάνης αναφορικά με το Νόμο δεν ευσταθεί.

10 (4) Η πρόνοια του Κανονισμού 3(1),(2)(β) είναι πολύ καθαρή. Δε χωρεί αμφιβολία ότι, υποβάλλοντας την αίτησή του ημερομηνίας 23 Μαρτίου 1984, ο αιτητής έχει προβάλει απαίτηση παροχής σ' αυτόν πρόωρης σύνταξης όπως ρητά απαιτεί ο πιο πάνω Κανονισμός. Είναι επίσης γεγονός ότι, λαμβάνοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, η Διοίκηση ενήργησε με βάση αυτή τη μία και μοναδική αίτηση που ο αιτητής είχε υποβάλει στις 23 Μαρτίου 1984, αφού επανεξέτασε την πρώτη της απόφαση πάνω στην αίτηση εκείνη υπό το φως, βέβαια, και των νέων στοιχείων που της είχαν υποβληθεί με την επιστολή του δικηγόρου του αιτητή ημερομηνίας 26
20 Μαρτίου 1988. Η επιλογή από τη Διοίκηση της ημερομηνίας 4 Απριλίου 1988 ως αφητηρίας για την αναδρομική καταβολή σύνταξης γήρατος στον αιτητή είναι αποτέλεσμα παρερμηνείας και λανθασμένης εφαρμογής του Κανονισμού 3(2)(β).

25 *Επίδικη απόφαση ακυρώνεται μερικώς χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Θεοδούλου ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 949/89, ημερομηνίας 27/11/90).

Πιτζόλης ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 3870

30 *Αλκιβιάδης ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 851.*

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποίαν απόρριψαν αίτηση του αιτητή για πρόωρη συνταξιοδότηση.

35 *Αρ. Γεωργίου, για τον αιτητή.*

Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο Αιτητής Κυριάκος Κλεάνθους γεννήθηκε στις 30 Αυγούστου 1923 και συμπλήρωσε το 65ον έτος της ηλικίας τους στις 29 Αυγούστου 1988.

Στις 23 Μαρτίου 1984 ο Αιτητής υπέβαλε αίτηση για 5
 σύνταξη γήρατος σαν μεταλλωρύχος στην οποία αναφέρει
 ότι κατά την περίοδο από 1/7/1952 μέχρι 30/4/1979 είχε
 απασχοληθεί ως εργάτης στην επιφάνεια του μεταλλείου 10
 Λίμνης. Στη διάρκεια της έρευνας που διεξήγαγε αναφορι-
 κά με τη διάρκεια και την ακριβή φύση της απασχόλησης
 του Αιτητή, το Γραφείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων (που
 στη συνέχεια θα αναφέρεται ως η "Διοίκηση") πληροφορή-
 θηκε από τους πρώην εργοδότες του ότι σ' όλη την πιο
 πάνω περίοδο εργοδότησης του ο Αιτητής "ήταν εργάτης 15
 εις το Τμήμα Αποθηκών, απασχολούμενος με τη χειρονα-
 κτική εργασία που αφορούσε την παραλαβή και χορήγηση
 υλικών και εξαρτημάτων, συμπεριλαμβανομένων και πε-
 τρελαίων, και επίσης μετέφερε καθημερινά την αλληλο-
 γραφία και έγγραφα των Τμημάτων προς τα Κεντρικά 20
 Γραφεία της Εταιρείας. Τέλος, για μερικά χρόνια μετακι-
 νείτο και στον κλάδο φόρτωσης για να συμπληρώνει το
 εβδομαδιαίο ωράριό του αλλά οπωσδήποτε τα ημερομί-
 σθιά του στη φόρτωση δεν υπερβαίνουν συνολικά τα
 1,000."

Στις 21 Αυγούστου 1984 η Διοίκηση γνωστοποίησε 25
 γραπτώς στον Αιτητή ότι η αίτησή του για πρόωγη συντα-
 ξιοδότηση απορρίφθηκε γιατί "από έρευνα που έγινε απο-
 δείχθηκε ότι η απασχόλησή σας (του Αιτητή) στην πιο
 πάνω εταιρεία δεν εμπίπτει μέσα στην έννοια του όρου
 'μεταλλωρύχος' όπως αυτός αποδίδεται στην περί Κοι- 30
 νωνικών Ασφαλίσεων Νομοθεσία".

Στις 26 Μαρτίου 1988 ο Αιτητής απέστειλε στο Διευ-
 θυντή Τμήματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων μέσω του νυν
 δικηγόρου του, την πιο κάτω επιστολή η οποία λήφθηκε 35
 στις 4 Απριλίου 1988:

"ΘΕΜΑ: Πρόωγη συνταξιοδότηση Κυριάκου Νεοκλέ-

ους Ι.Κ. 052485, Νέα Δήματα, Πάφος

Αξ. Κύριε,

5 Έχω οδηγίες από τον πελάτη μου κ. Κυριάκο Νεοκλέους ο οποίος γεννήθηκε στις 30/8/23 να επαναφέρω το θέμα πρόωρης συνταξιοδότησής του διότι για μακρόν χρόνον ηργάσθη ως μεταλλωρύχος.

Τα γεγονότα που συνηγορούν προς την ικανοποίηση του αιτήματος του πελάτη μου είναι τα πιο κάτω:

10 1. Ο Κυριάκος Νεοκλέους εργάστηκε στην εταιρεία Θείου και Χαλκού Λίμνης από το 1952 μέχρι τις 29/4/79 ότε και απελύθη.

15 2. Τα καθήκοντα που ασκούσε ο ως άνω πελάτης μου κατά την περίοδο απασχόλησής του ήταν τέτοια που τον εξέθεταν σε άμεση επαφή με το μετάλλευμα και είχεν τον ίδιο επηρεασμό όπως και οι υπόλοιποι μεταλλωρύχοι.

3. Ο ως άνω πελάτης μου έχει όλα τα στοιχεία που προβλέπονται από τον σχετικόν Νόμο για να θεωρηθεί ως μεταλλωρύχος.

20 4. Άλλοι συνάδελφοί του που εργάζονταν στο ίδιο πόστο έχουν ήδη λάβει πρόωρη σύνταξη και επισυνάπτω τις ενυπόγραφες δηλώσεις των πιο κάτω:

α) Ανδρέας Σπύρου - Νέο Χωριό - Πάφου.

β) Γεώργιος Σπύρου - Πολη Χρυσοχούς.

25 γ) Ανδρέα Νεοφυτίδης - Πάφος.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους και γεγονότα και με βάση την ισχύουσα Νομοθεσία είναι η θέσις μας ότι ο Κυριάκος Νεοκλέους, δικαιούται σε πρόωρη σύνταξη γήρατος ως μεταλλωρύχος και δέον όπως καταβληθούν

εις αυτόν αναδρομικά όσα δικαιούται.

Για περαιτέρω στοιχεία και λεπτομέρειες που δικαιολογούν το δίκαιον αίτημα του πελάτου μου παρακαλώ όπως επικοινωνήσετε με το Γραφείο μου."

Από το περιεχομένο του φακέλου προκύπτει ότι η 5
Διοίκηση προέβη σε επανεξέταση του αιτήματος του Αιτητή. Επί του προκειμένου υπάρχει το πιο κάτω ιδιόχειρο σημείωμα του κ. Δ. Πελεκάνου, Διευθυντή του Τμήματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων:

"Memo 10

Έχω επανεξετάσει την υπόθεση ενόψει των νέων 15
στοιχείων της επιστολής αυτής. Παράλληλα με την απασχόλησή του στην αποθήκη ο αιτητής εργάστηκε στη φόρτωση και σε άλλες εργασίες που θα ενέπιπταν στον ορισμό της εργασίας του 'μεταλλωρύχου'. Υπολογίζεται ότι το σύνολο των ετών εργασίας ανέρχεται σε 5 και επομένως ο αιτητής δικαιούται ενός έτους μείωση."

Στις 19 Απριλίου 1988 και με βάση την πιο πάνω απόφαση δόθηκαν οδηγίες, με τη σύμφωνη πάντοτε γνώμη του 20
Διευθυντή, για πληρωμή στον Αιτητή πρόωρης σύνταξης από 1 Απριλίου 1988, δηλαδή "τρεις μήνες αναδρομικά από 4 Απριλίου 1988 που (ο Αιτητής) παρουσίασε τα νέα στοιχεία".

Η πιο πάνω απόφαση κοινοποιήθηκε στον Αιτητή με 25
επιστολή της Διοίκησης ημερομηνίας 17 Ιουνίου 1988.

Επειδή ο Αιτητής διαφώνησε με την απόφαση της Διοίκησης ότι σε πρόωρη σύνταξη δικαιούται μόνο από 4 Ιανουαρίου 1988 και όχι ενωρίτερα, κατεχώρησε την παρούσα προσφυγή η οποία βασίζεται στα πιο κάτω νομικά 30
σημεία:

"1. Οι καθ' ων η αίτησις ενήργησαν καθ' υπέρβασιν

και/ή κατάχρησιν εξουσίας αποφασίζοντας να μην παράσχουν πρόωρη σύνταξη γήρατος στον αιτητή ως μεταλλωρύχος.

5 2. Οι καθ' ων η αίτησις παρεβίασαν τις αρχές του Συντάγματος περί ισότητας και τις αρχές της χρηστής Διοίκησης σε βάρος του αιτητού.

3. Οι καθ' ων η αίτησις ενήργησαν κατά παράβασιν και/ή ερμήνευσαν εσφαλμένα τον Νόμο 41/80 ως ετροποποιήθη.

10 4. Οι καθ' ων η αίτησις παρέλειψαν να ερμηνεύσουν ορθά την έννοιαν του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου για τους μεταλλωρύχους και να τοποθετήσουν τον Αιτητή στην κατηγορίαν αυτήν.

15 5. Οι καθ' ων η αίτησις παρέλειψαν να αξιολογήσουν ορθά τα αποδεικτικά στοιχεία που είχαν ενώπιόν των για τον αιτητή.

6. Οι καθ' ων η αίτησις ενήργησαν ευρισκόμενοι σε πλάνη περί τον Νόμον και τα πραγματικά περιστατικά."

20 Η καταβολή σύνταξης γήρατος σε μεταλλωρύχους διέπεται από τις πρόνοιες του άρθρου 36Α των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμων του 1980 έως 1983, το οποίο προβλέπει τα εξής:

25 "36Α(1) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 36 εις την περίπτωσιν μεταλλωρύχου η συντάξιμος ηλικία μειώνεται κατά εν έτος δι' εκάστην συμπληρωμένην πενταετή περίοδον απασχολήσεως εις μεταλλείον, εν ουδεμία όμως περιπτώσει η συντάξιμος ηλικία δύναται να είναι μικροτέρα των εξήκοντα ετών:

30 Νοείται ότι απασχολήσις εις μεταλλείον προ της 7ης Ιανουαρίου 1957 δεν υπολογίζεται.

(2)

(3) Μεταλλωρύχος δεν δικαιούται εις σύνταξιν γήρατος δυνάμει του παρόντος άρθρου εκτός εάν αποχωρήση της εργασίας του εκ του μεταλλείου.

4) Διά τους σκοπούς του παρόντος άρθρου: 5

'μεταλλείον' κέκτηται την έννοιαν ην απέδωσεν εις τον όρον τούτον το άρθρον 3 του περί Ρυθμίσεως Μεταλλείων και Λατομείων Νόμου

'μεταλλωρύχος' σημαίνει μισθωτόν πρόσωπον απασχολούμενον υπογεύως εις μεταλλείον, ή επιφανειακώς εις μεταλλείον νοουμένου ότι η απασχόλησις αυτού έχει άμεσον σχέσιν με την παραγωγήν ή τον εμπλουτισμόν του μεταλλεύματος." 10

Σχετικές είναι και οι πρόνοιες του Κανονισμού 3(1), (2)(β) των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Παροχαί) Κανονισμών του 1980 ο οποίος αναφέρει τα εξής: 15

"3(1) Πάσα αίτησις προς χορήγησιν παροχής δέον όπως υποβάλληται εντός της υπό του παρόντος Κανονισμού προβλεπομένης προθεσμίας.

(2) Η εν τη παραγράφω (1) αναφερομένη προθεσμία 20 είναι:

(α)

(β) προκειμένου περί συντάξεως γήρατος, χρονικόν διάστημα ουχί μακρότερον των τριών μηνών από της ημέρας διά την οποίαν προβάλλεται 25 απαιτήσις προς χορήγησιν παροχής."

(γ)

(δ)

- 5 Νοείται ότι εάν ο αιτών αποδείξει εύλογόν τινα αιτίαν διά την μη υποβολήν αιτήσεως εντός της καθωρισμένης προθεσμίας υφισταμένην καθ' όλον το μεταξύ της εκπνοής της τοιαύτης προθεσμίας και της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως χρονικόν διάστημα, η προθεσμία εν τη περιπτώσει αυτού παρατείνεται διά το ως είρηται χρονικόν διάστημα, εν ουδεμίᾳ ὁμως περιπτώσει αὐτή παρατείνεται πέραν των δώδεκα μηνῶν ἀπό της σχετικής ημερομηνίας."
- 10 Τα βασικά επιχειρήματα του ευπαίδευτου δικηγόρου του Αιτητή στρέφονται τόσον εναντίον της ερμηνείας και εφαρμογής από τη Διοίκηση των πιο πάνω νομοθετικών προνοιών, ὅσον και εναντίον της αξιολόγησής ἀπό τη Διοίκηση των ἐνώπιόν της στοιχείων.
- 15 Πριν ασχοληθῶ με την αποδιδόμενη στη Διοίκηση πλάνη περί το Νόμο και τους Κανονισμούς πρέπει να παρατηρήσω ὅτι, εκτός σε ἐξαιρετικές περιπτώσεις στις οποίες δεν ἐμπίπτει η περίπτωση του παρόντα αιτητή, η αξιολόγηση ἀπό τη Διοίκηση των ἐνώπιόν της στοιχείων
- 20 που είναι πολλές φορές αντιφατικά και αντικρουόμενα, ἐκφεύγει του δικαστικού ἐλέγχου. Δέστε ἐπί του προκειμένου τις προσφυγές Αρ.949/89* *Γιαννάκης Θεοδούλου ν. Δημοκρατίας*, και Αρ.366/90, *Γεώργιος Πιτζόλη ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 3870* στις οποίες γίνεται ανασκό-
- 25 πηση της νομολογίας ἐπί του προκειμένου. Θα πρέπει ἐπίσης να προσθέσω ὅτι, εκτός αν η Διοίκηση στην παρούσα περίπτωση ἔχει παρερμημεύσει το ἄρθρο 36Α(4) των περί Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων Νόμων του 1980 ἕως 1983, ἐνώπιόν της υπάρχουν στοιχεία που μπορούσαν εύλογα να
- 30 την οδηγήσουν στο συμπέρασμα ὅτι, λόγω της συγκεκριμένης απασχόλησής του, ο Αιτητής ἦταν "μεταλλωρύχος" ἐν τη ἐννοία του Νόμου για περίοδο μόνο πέντε ἐτῶν, με ἀποτέλεσμα να δικαιούται σε μείωση της συντάξιμης ἡλικίας του κατά ἓνα μόνο ἐτος. Το συμπέρασμα αὐτό ἦταν εύλο-

* Η απόφαση που δόθηκε στις 27/11/90.

για επιτρεπτό στη Διοίκηση και, επομένως το Δικαστήριο δε θα πρέπει να επέμβει για να το ανατρέψει.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του Αιτητή έχει επικεντρώσει το επιχείρημά του ότι η Διοίκηση έχει ενεργήσει κάτω από το κράτος πλάνης περί το Νόμο, στη λανθασμένη 5 κατά την άποψή του έννοια που η Διοίκηση απέδωσε στον όρο "μεταλλωρύχος". Ο κ. Γεωργίου επικαλείται επί του προκειμένου το Μεγάλο Λεξικό του Α. Γεωργοπαπαδάκου στο οποίο αναφέρεται ότι "μεταλλωρύχος" είναι "ο εργάτης μεταλλείου, ο μεταλλευτής, ο μεταλλουργός", και 10 ισχυρίζεται ότι η ορθή έννοια του όρου "μεταλλωρύχος" περιλαμβάνει τον άνθρωπο που εργάζεται σε ορυχείο-μεταλλείο και έρχεται σε συνεχή άμεση επαφή με το μέταλλευμα. Ο κ. Γεωργίου εισάγει με το επιχείρημά του αυτό ως μοναδικό κριτήριο την επαφή του εργάτη με το μέταλλευμα στη διάρκεια της απασχόλησής του στο μεταλλείο. 15 Από τη στιγμή όμως που το άρθρο 4 του Νόμου καθορίζει ρητά την έννοια του όρου "μεταλλωρύχος" για τους σκοπούς της περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νομοθεσίας, δεν εφαρμόζεται η γραμματική έννοια του όρου όπως δίδεται 20 στα διάφορα λεξικά της Ελληνικής γλώσσας. Για να λογιστεί ο Αιτητής ως "μεταλλωρύχος" για τους σκοπούς μείωσης της συντάξιμης ηλικίας του θα πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 4 του Νόμου. Εφόσον δε ο Αιτητής ήταν μισθωτό πρόσωπο αποσχολούμενο 25 στην επιφάνεια του μεταλλείου, οφείλει να ικανοποιήσει τη Διοίκηση ότι η απασχόλησή του για ολόκληρη την περίοδο μεταξύ 7 Ιανουαρίου 1957 και του τερματισμού της στις 30 Απριλίου 1979, είχε άμεση σχέση με την παραγωγή ή τον εμπλουτισμό του μεταλλεύματος. 30

Η πρόνοια του άρθρου 36(Α)4 του Νόμου αναφορικά με την έννοια του όρου "μεταλλωρύχος" έχει πρόσφατα ερμηνευτεί από το Δικαστήριο στην *Χριστάκης Αλκιβιάδης ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 851 στην οποία ο αιτητής βάσισε το αίτημά του για μείωση της συντάξιμης 35 ηλικίας του στην απασχόλησή του στα Κυπριακά Αμιαντορυχεία ως αποθηκάριος επιφορτισμένος με το καθήκον να μεταφέρει από την αποθήκη στον τόπο λειτουρ-

γίας των μηχανημάτων του μεταλλείου εξαρτήματα για την επιδιώρθωσή τους. Το αίτημά του απορρίφθηκε από τη Διοίκηση γιατί η φύση της απασχόλησής του δεν τον καθιστούσε "μεταλλωρύχο" σύμφωνα με την έννοια που αποδίδει στον όρο αυτό το εδάφιο (4) του άρθρου 36Α των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμων. Απορρίπτοντας την προσφυγή εναντίον της απορριπτικής εκείνης απόφασης της Διοίκησης, το Δικαστήριο είπε τα εξής στις σσ. 859 και 860 της απόφασής του.

10 "Η ουσία των όσων έχουν λεχθεί από τους ευπαιδευτούς δικηγόρους των δυο πλευρών στα πλαίσια του πιο πάνω νομικού λόγου επικεντρώνεται στην ορθή ερμηνεία της φράσης 'η απασχόλησις αυτού έχει άμεσον σχέσιν με την παραγωγήτου μεταλλεύματος'

15 στο κείμενο του άρθρου 36Α(4) του Νόμου και η υπαγωγή της διάταξης αυτής στα αδιαμφισβήτητα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης. Αναφορικά με τις δύο αυθεντίες που έχει αναφέρει ο δικηγόρος του Αιτητή, θα ήθελα στο σημείο αυτό να αναφέρω ότι οριοθετούν την

20 έκταση του δικαστικού ελέγχου πάνω σε διοικητικές αποφάσεις που λαμβάνονται κατά την άσκηση της διακριτικής εξουσίας του αρμοδίου διοικητικού οργάνου και καθορίζουν ότι το Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο στις περιπτώσεις που επισημαίνει όχι μόνο άσκηση διακριτικής εξουσίας κατά τρόπο διάφορον εκείνου που το

25 ίδιο πιθανόν να ασκούσε υπό τας περιστάσεις, αλλά κατά τρόπο όχι νόμιμο, δηλαδή κατά τρόπο που μαρτυροί είτε ότι δε λήφθηκαν υπόψη ουσιώδη γεγονότα, είτε ότι το όργανο ενήργησε κάτω από το βάρος πλάνης ως

30 προς το νόμο ή ως προς τα γεγονότα.

Μελέτησα με προσοχή τα επιχειρήματα των δικηγόρων των δύο πλευρών και έχω φθάσει στο συμπέρασμα ότι η απασχόληση του Αιτητή ως αποθηκάριου με τα συγκεκριμένα καθήκοντα που εκτελούσε στο μεταλλείο

35 Αμιάντου δεν τον καθιστά 'μεταλλωρύχο' με την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στο άρθρο 36Α(4) του Νόμου, εφόσον η απασχόλησή του στην επιφάνεια δεν είχε άμεση σχέση με την παραγωγή του μεταλλεύμα-

τος. Κάποια έμμεση σχέση μπορεί να είχε, όμως είμαι απόλυτα βέβαιος ότι δεν μπορεί εύλογα να λεχθεί ότι η σχέση της με την παραγωγή του μεταλλεύματος ήταν άμεση. Ούτε ο κίνδυνος εισπνοής σκόνης από το μεταλλείο στον οποίο φαίνεται ότι ο Αιτητής εξέθετε τον 5
 εαυτό του κατά τη διάρκεια της απασχόλησής του ή ακόμα και ενώ βρισκόταν στο συγκεκριμένο σπίτι που οι εργοδότες του είχαν παραχωρήσει για διαμονή, ούτε το γεγονός των περιοδικών ιατρικών εξετάσεών του, αποτελούν κριτήρια που μπορούν να ληφθούν 10
 υπόψη κατά την εξέταση του επίδικου θέματος κατά πόσο η απασχόληση του Αιτητή είχε άμεση σχέση με την παραγωγή του μεταλλεύματος ή όχι, στοιχείο που αποτελεί συστατικό της ιδιότητας του 'μεταλλωρύχου' 15
 όπως ο όρος αυτός προσδιορίζεται στο άρθρο 36Α(4) του Νόμου. Ο Διευθυντής άσκησε την εξουσία που του παρέχει ο Νόμος κατά τρόπο νόμιμο. Διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα, εξετίμησε ορθά τα προκύψαντα στοιχεία και δεν ενήργησε κάτω από την επήρεια πλάνης είτε αναφορικά με το νόμο είτε αναφορικά με τα ουσιώδη 20
 γεγονότα."

Έπεται ότι, αναφορικά με την περίοδο για την οποία η Διοίκηση αρνήθηκε να αναγνωρίσει στον Αιτητή την ιδιότητα του "μεταλλωρύχου", η απόφαση της Διοίκησης είναι 25
 σύμφωνη με την ορθή ερμηνεία της σχετικής νομοθετικής διάταξης. Η απασχόληση του Αιτητή κατά την περίοδο εκείνη ήταν στην επιφάνεια του μεταλλείου και δεν είχε άμεση σχέση είτε με την παραγωγή είτε με τον εμπλουτισμό του μεταλλεύματος. Ο ισχυρισμός του Αιτητή ότι η Διοίκηση ενήργησε κάτω από το κράτος πλάνης αναφορικά με το Νόμο δεν ευσταθεί. Δεν είναι αναγκαίο ούτε προτιθέμαι να εκφράσω γνώμη αναφορικά με την ορθότητα της απόφασης της Διοίκησης με την οποία ο Αιτητής αναγνωρίστηκε ως "μεταλλωρύχος" για περίοδο πέντε ετών 30
 στη διάρκεια των οποίων βοήθησε στη φόρτωση και μεταφορά του μεταλλεύματος ως μηχανοδηγός. Η απόφαση αυτή λήφθηκε από τη Διοίκηση και φαίνεται να είναι σύμφωνη με άλλη απόφαση που η Διοίκηση έλαβε και στην περίπτωση του συναδέλφου του Αιτητή κ. Ανδρέα Σπύρου, 35

έχει δε υιοθετηθεί από τον παρόντα Αιτητή.

- Το δεύτερο σκέλος του επιχειρήματος του Αιτητή για παρερμηνεία από τη Διοίκηση των νομοθετικών διατάξεων, αφορά τον Κανονισμό 3(1),(2)(β) των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Παροχαί) Κανονισμών του 1980, το
- 5 κείμενο του οποίου έχω παραθέσει πιο πάνω. Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του Αιτητή ισχυρίζεται επί του προκειμένου ότι- (α) εφόσον η Διοίκηση ικανοποιήθηκε ότι η συντάξιμη ηλικία του πρέπει να μειωθεί κατά ένα έτος, είχε
- 10 υποχρέωση να καταβάλει σ' αυτόν σύνταξη από 30 Αυγούστου 1987 και όχι από 4 Ιανουαρίου 1988 δηλαδή τρεις μόνο μήνες αναδρομικά από τις 4 Απριλίου 1988 που ήταν η μέρα που φαίνεται ότι είχε φθάσει στα χέρια της Διοίκησης η επιστολή του δικηγόρου του ημερομηνίας 26
- 15 Μαρτίου 1988 με τα συνημμένα σ' αυτή νέα στοιχεία και (β) η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν πάνω στο σημείο αυτό αποτέλεσμα παρερμηνείας και κακής εφαρμογής του πιο πάνω Κανονισμού. Η Διοίκηση, λέγει ο κ. Γεωργίου, ενήργησε αυθαίρετα παραγνωρίζοντας το ουσιώδες γεγο-
- 20 νός ότι ο Αιτητής πρόβαλε απαίτηση για παροχή πρόωρης σύνταξης με την αίτησή του ημερομηνίας 23 Μαρτίου 1984, η δε ημερομηνία 4 Μαρτίου 1988 που η Διοίκηση έλαβε υπόψη της ούτε ουσιώδης ούτε σχετική είναι για τον καθορισμό του χρόνου από τον οποίο πρέπει να αρχίσει η
- 25 καταβολή σ' αυτόν πρόωρης σύνταξης.

- Η πρόνοια του Κανονισμού 3(1),(2)(β) είναι πολύ καθαρή. Δε χωρεί αμφιβολία ότι, υποβάλλοντας την αίτησή του ημερομηνίας 23 Μαρτίου 1984, ο Αιτητής έχει προβάλει απαίτηση παροχής σ' αυτόν πρόωρης σύνταξης όπως
- 30 ρητά απαιτεί ο πιο πάνω Κανονισμός. Είναι επίσης γεγονός ότι, λαμβάνοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, η Διοίκηση ενήργησε με βάση τη μια και μοναδική αίτηση που ο Αιτητής είχε υποβάλει στις 23 Μαρτίου 1984, αφού επανεξέτασε την πρώτη της απόφαση πάνω στην αίτηση
- 35 εκείνη υπό το φως, βέβαια, και των νέων στοιχείων που της είχαν υποβληθεί με την επιστολή του δικηγόρου του Αιτητή ημερομηνίας 26 Μαρτίου 1988. Η επιλογή από τη Διοίκηση της ημερομηνίας 4 Απριλίου 1988 ως αφηρησίας

για την αναδρομική καταβολή σύνταξης γήρατος στον Αιτητή είναι κατά τη γνώμη μου αποτέλεσμα παρερμηνείας και λανθασμένης εφαρμογής του Κανονισμού 3(2)(β).

Δεχόμενος ως ορθό το πιο πάνω επιχείρημα του κ. Γεωργίου, έχω φθάσει στο συμπέρασμα ότι το μέρος της 5
προσβαλλόμενης απόφασης με το οποίο αποφασίστηκε η
καταβολή πρόωρης σύνταξης γήρατος στον Αιτητή από 4
Ιανουαρίου 1988 αντί από 30/8/1987, πρέπει να ακυρωθεί
και διά του παρόντος κηρύσσεται άκυρο. Επικυρώνεται
όμως το μέρος της προσβαλλόμενης απόφασης σύμφωνα 10
με το οποίο η συντάξιμη ηλικία του Αιτητή μειώνεται
κατά ένα μόνο έτος και όχι κατά πέντε έτη όπως απαιτού-
σε ο Αιτητής.

Δεν εκδίδω οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα 15
έξοδα.

*Προσφυγή επιτυγχάνει εν μέρει.
Καμιά διαταγή για έξοδα.*